

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

בפני כבוד השופטת מירית פורר

תובע

הדר גרני
ע"י ב"כ עוה"ד עז אלדד

נגד

נתבע

אסף ברוכי
ע"י ב"כ עוה"ד משה סגל ויעל סינמון

פסק דין

- 1 לפניי תובענה על סך 500,000 ש"ח מכוח חוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק"
2 איסור לשון הרע" או "החוק"). לטענת התובע, הנתבע פירסם מספר הודעות בשני פורומים,
3 המהווים לשון הרע, על רקע חקירת התובע בחשד לביצוע עבירות מין בקטינה.
- 4 **מסגרת התביעה**
- 5 התובע מגדיר עצמו כפעיל חברתי ופוליטי כאופוזיציה לראשות מועצת בית-אל, וטען
6 שהנתבע היה חבר סיעת ראש המועצה.
- 7 ביום 22.5.2017 נעצר התובע בגין חשד לאונס בת דודתו הקטינה של הנתבע, במהלך תקופה
8 כשנתיים (להלן "הקטינה"). התובע שהה במעצר, שהוארך חמש פעמים, במשך 17 ימים,
9 לאחר שנמצא חשד סביר למעשים המיוחסים לו, מהם עלתה עילת מסוכנות גבוהה (ש' 18-
10 24 בעמ' 13, ש' 5-7 בעמ' 20, ש' 9-13 בעמ' 30 וש' 4-13 בעמ' 37 לנספח 1 לתצהיר הנתבע).
- 11 במהלך החקירה, נבדק התובע בפולגראף לבקשתו ונשאל, האם הכניס את איבר מינו לפה
12 או לאיבר מינה של הקטינה והאם נגע בפה או בידו באיבריה האינטימיים וענה בשלילה
13 לשתי השאלות. לפי תוצאות הבדיקה, התובע שיקר בתשובתו לשאלה הראשונה ובנוגע
14 לשאלה השנייה, לא ניתן היה להגיע לממצא (עמ' 134-135 לנספח 1 לתצהיר הנתבע). התובע
15 טען, שנפל פגם בביצוע הבדיקה, שממצאה שגויים ושרצה לבצע בדיקה פרטית חוזרת.
- 16 ביום 4.6.2017, שבועיים לאחר שנעצר, הוגשה הצהרת תובע בדבר כוונה להגיש כתב אישום
17 נגד התובע ובקשה למעצר עד תום ההליכים והמדינה ביקשה להאריך את מעצרו למשך 5
18 ימים (עמ' 107 לנספח 1 לתצהיר הנתבע). למחרת מתן הצהרת התובע, ביום 5.6.2017,
19 לאחר דחיית ערעור התובע לפרסום שמו, בכדי לאתר קורבנות נוספים (ש' 5-7 בעמ' 20
20 בנספחים 1-2 לתצהיר הנתבע) פורסמו מספר כתבות בעניין מעצרו והחשדות המיוחסים לו,
21 באתרי חדשות מקומיים וארציים (נספח 3 לתצהיר הנתבע).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 6. ביום 7.6.2017, בדיון בבקשה, חזרה המדינה מבקשתה והתובע שוחרר ממעצר בתנאים,
2 ביניהם הרחקה מהישוב לשבוע עד להשלמת החקירה, למרות בקשתה להרחקה של 30 יום
3 (עמ' 39-41 לנספח 1 לתצהיר הנתבע).
- 4 7. באותו יום, שעות אחדות לאחר הדיון, פורסם שחרור התובע ממעצר, בכתבה באתר
5 "סרוגים" (נספח ב' לתצהיר הנתבע). חצי שעה לאחר פרסום הכתבה, פרסם הנתבע תגובה
6 בתגובות לכתבה, בה נכתב "זה לא עלילה הוא אנס גם אם קשה להוכיח, תרחיקו ילדותכם"
7 (תגובה 2 בנספח ג' לתצהיר הנתבע, להלן "**הפרסום הראשון**"). במקביל, פרסם הנתבע
8 תגובה נפרדת בפורום בית-אל, להודעה, שכללה קישור לכתבה באתר "סרוגים" בה כתב
9 "הוא אנס פדופיל. הרחיקו ממנו ילדים. גם אם קשה להוכיח". שעה לאחר מכן, הוסיף
10 הנתבע וכתב בפורום "הבחור מעסיק את העורך דין הכי טוב בתחום ויועץ תקשורת מספיק
11 עם התמימות זה כבר עלה לנו ביוקר רב מאוד. שמרו על נפשות בניכם ובנותיכם." (נספח
12 ד' לתצהיר הנתבע, להלן "**הפרסום השני**" ו"**הפרסום השלישי**" בהתאם).
- 13 8. לנוכח הדיון שהחל להתנהל בפורום בית אל, פנה מנהל הפורום למשתתפים וביקש להפסיק
14 להגיב ולדון בנושא, בטרם מיצוי החקירה. למרות זאת, הנתבע חזר והגיב לתגובות בפורום
15 בנושא החקירה, בשתי הודעות שפורסמו למחרת, בהן נכתב "תסבירו את ילדכם. גם את
16 הבנים. מי שלא רוצה להאמין שינסה להבין למה אדם בן 40 מסתובב עם נערים כבר כל כך
17 הרבה שנים" "ומי שפתי מאמין ש"גורמים מסתוריים" שכנעו ילדה בת 14 לתפור תיק
18 למישהו" (הודעות מיום 8.6.2017 בשעות 12:54 ו-12:56 בנספח ה' לתצהיר, להלן
19 "**הפרסום הרביעי**" ו"**הפרסום החמישי**" בהתאם).
- 20 9. בתגובה לפרסומי הנתבע, כתב מנהל הפורום הודעה שעל הנתבע לתת אמון בבית המשפט
21 והפרקליטות, והזהירו שהתבטאותיו עלולות להוות לשון הרע. הנתבע כתב בתגובה בפורום
22 "**(מנהל הפורום)**, כחסיד מושבע של הרשויות שתמיד ברור לו שהם עוזרות **(הטעות במקור)**-
23 **מ.פ.** מצויין ואף פעם אין לך ביקורת אלא הרשויות צריכות להתנהל לבד, ההתנהלות שלך
24 בפרשה הזאת תמוהה מאוד" היתה זו התבטאותו האחרונה בפורום בנושא, ואינה בגדר
25 התובענה (הודעה מיום 8.6.2017 בשעה 13:47 בנספח ה' לתצהיר הנתבע).
- 26 10. ביום 15.6.2017, כשבוע לאחר שחרור התובע ממעצר ופרסומי הנתבע, נדחתה בקשת
27 המדינה מבית המשפט להאריך את הרחקת התובע מהישוב לשבועיים נוספים להשלמת
28 החקירה (עמ' 42-44 לנספח 1 לתצהיר הנתבע). כ-8 חודשים לאחר מכן, ביום 22.2.2018,
29 התיק נסגר מחוסר ראיות מספקות להעמדה לדין (נספח א' לתצהיר הנתבע).
30
31
32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

טענות הצדדים

- 1
- 2 11. התובע עתר לפיצויים בסך 100,000 ש"ח לכל אחד מחמשת פרסומי הנתבע. לטענתו,
3 פורסמו הפרסומים ממניעים פוליטיים, בכוונה להשפילו ולבזותו ויש לפצותו בכפל הפיצוי
4 הסטטורי. הנתבע כינה את התובע פדופיל ואנס והתריע במשתתפי הפורום, שמונה,
5 לטענתו, כ-400 איש, לא לאפשר לילדיהם להתרועע עמו. התובע טוען, שלא הואשם באונס
6 ושהאמירות פורסמו בכוונה בהקשר לכתבה שדווחה על שחרורו ממעצר בתנאים מגבילים
7 מינימליים וחזרת הפרקליטות מהצהרתה להגיש כתב אישום.
- 8 12. מנגד, טען הנתבע, שפרסם תגובות לפרסומי מגיבים אחרים בפורומים, על בסיס ידיעותיו
9 באותה עת, במטרה להזהיר את הציבור מהתובע. תגובותיו פורסמו זמן קצר לאחר שחרור
10 התובע ממעצר ולכן, לטענת הנתבע, לא היה מודע לשחרור ולשינוי עמדת הפרקליטות.
11 לטענתו, פרסומיו נועדו להזהיר את הציבור ממסוכנות התובע, כעולה מההחלטות
12 בהארכות מעצרו (ש' 7 בעמ' 20, ש' 13 בעמ' 30 וש' 4-6 בעמ' 37 לנספח 1 לתצהיר הנתבע).
13 הנתבע מכחיש את היקף פורום בית אל, אך טען, שגם אם ימצא שפרסומיו היוו לשון הרע
14 עומדות לו הגנות "אמת דיברתי לשעתה" ו"תום הלב" מכח סעיפים 14-15 לחוק.
- 15 13. הנתבע טען, שלמיטב ידיעתו, בעת פרסום תגובותיו נמצאה עדות הקטינה אמינה ולעומתה,
16 התובע נמצא דובר שקר בבדיקת הפוליגרף, והתובע העיד, שידע שמידע זה נמסר לקטינה
17 ולמשפחתה (ש' 16-22 בעמ' 31 לפרוטוקול מיום 15.5.2022, ש' 25-27 בעמ' 19 לפרוטוקול
18 מיום 22.3.2022). התובע שלל את טענת הנתבע, שאמירותיו התבססו על ממצאי בדיקת
19 הפוליגרף וטען שהנתבע לא הזכיר או התייחס לממצאי הבדיקה עד למסירת חומרי
20 החקירה לידיו בהליך דנא. לחלופין, טען התובע, שבבדיקת הפוליגרף נפל פגם שהניב
21 תוצאות שגויות, טענה שהעלה בשלב החקירה. מנגד, טען הנתבע, שהתובע לא פעל בנוגע
22 לשיבוש בדיקת פוליגרף ולא ביצע בדיקה חוזרת פרטית להוכחת טענותיו.
- 23 14. בנוסף לבדיקת הפוליגרף, טוען הנתבע, שביסס את פרסומיו גם על החלטת בית המשפט
24 העליון, שהתיר את פרסום שם התובע לשם איתור קורבנות אחרים ועל הצהרת התובע.
25 לטענת הנתבע, מידע זה, שהיה נכון למיטב ידיעתו במועד פרסום הודעותיו, מוכיח,
26 שאמירותיו לא נעשו לשם הכפשה וביזוי התובע, אלא פורסמו כדי להזהיר את הציבור
27 לנוכח התגובות שפורסמו לכתבה, לפיהן, גרסת הקטינה היתה חלק מעלילה שטפלו על
28 התובע. התובע בתגובה טען, שפרסומי הנתבע לא היו אמת בכל נקודת זמן. הנתבע
29 בפרסומיו כינה את התובע "אנס" בעוד שלטענת התובע, הקטינה חזרה בה מגרסתה לאונס
30 בשלבים מוקדמים של החקירה (ש' 7-8 בעמ' 50 לנספח 1 לתצהיר הנתבע) והתובע לא
31 הורשע בהאשמות שהנתבע ייחס אליו. לטענת התובע, במועד פרסומי הנתבע, הפרקליטות
32 חזרה בה מהגשת כתב האישום ולא ערערה על החלטת בית המשפט לשחררו בתנאים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 מגבילים, ולכן פרסומי הנתבע לא היו נכונים גם בשעתם, אך גם אם היו הפרסומים נכונים,
2 לא יכול הנתבע לטעון "אמת לשעתה" כי אינו עיתונאי.
- 3 15. מנגד, הנתבע טען, שהתובע, שמגדיר עצמו כפעיל חברתי ופוליטי, מהווה דמות ציבורית,
4 שדיווח על פרטי חקירה נגדה, מהווה עניין לציבור. לטענתו, קיים היה עניין ציבורי וחובה
5 מוסרית וחברתית בחשיפת פרטי החקירה ובמיוחד לנוכח נוהג התובע, להתרועע עם
6 קטינים על בסיס יום יומי, ללא ידיעת הוריהם או פיקוח גורמי הרווחה בישוב (ש' 13-20
7 בעמ' 14 לפרוטוקול מיום 22.3.2022). החשש לפגיעה בקטינים אחרים, הטילה על הנתבע,
8 לטענתו, את החובה לפרסם את פרטי החקירה הידועים לו והקנו לו הגנה מכוח סעיף 15(2)
9 לחוק. התובע טען, שהחובה לפרסום במקרה של עניין ציבורי, חלה רק על עיתונאים
10 שתפקידם לפרסם לציבור ידיעות חדשותיות והנתבע אינו עיתונאי במקצועו. התובע טען,
11 שאינו דמות ציבורית, אלא פעיל חברתי ולכן לא קיים עניין ציבורי בחשיפת פרטיו.
- 12 16. לחלופין, מעמדו הפוליטי-ציבורי של התובע מקנה לנתבע, לטענתו, גם הגנה מכח סעיף
13 15(4) לחוק. לטענת הנתבע, מהווים פרסומים 3-5 הבעת דעה על אופיו ומעשיו של התובע.
14 לשיטת הנתבע, התובע אישיות פוליטית לפי הגדירו את עצמו כ"אופוזיציה תקיפה וקולנית
15 לראש המועצה" (סעיף 3 לתצהיר התובע) וכאישיות ציבורית מתוקף התנדבותו לסייע לבני
16 הנוער בישוב. במסגרת תפקידים אלו, התובע חשוף, לטענת הנתבע, להבעת דעה החוסה
17 בהגנת סעיף 15(4) לחוק.
- 18 17. לעניין נוסח אמירותיו, טוען הנתבע, שנוסחן לא חרג מתחום הסביר ולכן אם אמירותיו
19 מהוות הבעת דעה או פרסומים שפורסמו, לאור חובתו המוסרית-ציבורית, חלה עליהן
20 חזקת תום הלב בהתאם לסעיף 16 לחוק. התובע טען, שהנתבע פרסם את אמירותיו בידיעה
21 שאינן אמת ולכן בניגוד לטענות הנתבע, חלות על אמירותיו החזקות הקבועות בסעיף 16(ב)
22 לחוק לפיהן, פרסומי הנתבע נעשו בחוסר תום לב. לטענתו, הנתבע, המהווה יריב פוליטי של
23 התובע, פרסם את פרסומיו, במטרה לפגוע בתדמית התובע ובכוחו הפוליטי. בפרסומיו, חרף
24 הנתבע את דין התובע, לפני שהוגש כתב אישום, מבלי שטרם לחכות לפסק דין. למרות,
25 שלטענת התובע, היה ידוע לנתבע, שפרסומיו אינם אמת, לא טרח לפרסם תיקון לפרסומיו,
26 גם לאחר הודעת הפרקליטות על סגירת התיק. לטענת התובע, כיון שהנתבע נמנע מלנקוט
27 באמצעים סבירים לבירור האמת ובחר להאשים את התובע באונס, לפני שהרשויות אמרו
28 דברו, חלה על הנתבע חזקת חוסר תום הלב הקבועה בסעיף 16(ב) לחוק. בנוסף, לטענת
29 התובע, חלה על הנתבע גם חזקת חוסר תום הלב הקבועה בסעיף 16(ב) לחוק, לפיה הנזק
30 שנגרם לתובע מהפרסומים עולה על הערכים המוגנים על-ידי החוק כי, הצמדת תגית של
31 אנס ופדופיל, גרמה לו לנזק, העולה על עיקרון חופש הביטוי המוגן על ידי החוק.
- 32 18. לטענת הנתבע, גם אם ימצא בית המשפט שפרסומיו אינם נהנים מההגנות הקבועות בחוק,
33 הנזק שנגרם לתובע אפסי עד זניח, כי פרסומיו, שקראו לתובע אנס ופדופיל ולהורי הישוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 להרחיק את ילדיהם מהתובע, לא זכו לחשיפה שהתובע טוען לה. הנתבע מבסס את טענתו
2 על עדות עד התובע, שהעיד, שלא ידע בכלל על נסיבות התביעה דנא או פרסומי הנתבע (ש'
3 2-3 בעמ' 28 וש' 18-20 בעמ' 29 לפרוטוקול מיום 15.5.2022). בתגובה טען התובע, שהעד
4 העיד שמודע להאשמות שהוטחו נגד התובע (ש' 18-23 בעמ' 27 לפרוטוקול 15.5.2022).
- 5 לחלופין, הנתבע טען, שהתובע לא נהנה משם טוב לפני פרסומיו, עקב עבר של חקירות .19
6 משטרתיות ואישומים בתקיפה. התובע העיד, שרווחי הקיוסק אותו ניהל בעבר ורווחי
7 העסק להשכרת מכונות מזון לאירועים, שניהל לפני מעצרו, לא דווחו למס הכנסה
8 ושהמבנה ממנו פעל הקיוסק נבנה ללא רישיון ופונה על ידי המועצה (ש' 33-35 בעמ' 10, ש'
9 8-18 וש' 21-24 בעמ' 11 לפרוטוקול מיום 22.3.2022). לטענת התובע, הנתבע לא הבין את
10 הנאמר בעדותו, שכן לקיוסק שהיה ברשותו, לא נדרש רישיון בנייה, כיוון שהיה ממוקם
11 במכולה ולא במבנה (ש' 4 בעמ' 11 לפרוטוקול מיום 22.3.2022). מנגד, טען הנתבע, שבנוסף
12 להפרות בניה וחוקי המס במהלך השנים, התובע גם נחקר בגין חשדות להשחתת רכוש
13 ותקיפה, והורשע בתקיפה בשנת 2005 (ת"פ (שלום-י-ם) 1190/04 **מדינת ישראל נ' גרני הזר**
14 מיום 3.7.2005) ולכן פרסומיו לא פגעו בשם התובע. הנתבע טען, שהתביעה ולא פרסומיו,
15 מונעת ממניעים פוליטיים, ולכן התובע התעלם מפרסומים בוטים יותר (כתגובה 11 בנספח
16 ג' לתצהיר התובע) בניסיון לפגוע בנתבע, המשמש יריב פוליטי חבר בסיעת ראש המועצה.
- 17 **דין והכרעה**
- 18 **לשון הרע והפרסומים**
- 19 חוק איסור לשון הרע, מאזן בין שתי זכויות הנגזרות מכבוד האדם, זכות התובע להגן על
20 שמו הטוב וזכות הנתבע לחופש הביטוי. בהתאם, במקרים מסוימים יהיו לשון הרע עבירה
21 פלילית ועוולה נזיקית ובמקרים אחרים, בהם מתקיימות ההגנות שבחוק, תסוג ההגנה על
22 שמו הטוב של התובע מזכות הנתבע לחופש ביטוי (ע"א 751/10 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-**
23 **אורבך**, מיום 8.2.2012 להלן: "**עניין דיין**"). באיזון בין הזכויות נבחנים יסוד הפירסום
24 והאם אמירות הנתבע מהוות לשון הרע. אם מפורסמת אמירה המהווה לשון הרע, נבחנות
25 ההגנות שבחוק ובהיעדר הגנה, נבחן הסעד המתאים בנסיבות העניין.
- 26 סעיף 1 לחוק מגדיר "לשון הרע" כפרסום, שמטרתו להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו
27 מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם או לבזות אדם בשל מעשים או תכונות המיוחסים לו,
28 או לפגוע באדם, במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו. פרשנות אמירות הנתבע
29 בפרסומיו, אינו תוצר כוונות הנתבע-המפרסם או פרשנות התובע-הנפגע, אלא קורא
30 תיאורטי סביר שיכל להיחשף להודעה (ע"א 740/86 **תומרקין נ' העצני**, פ"ד מג(2) 333).
- 31 אמירות הנתבע הופיעו כתגובות לכתבה שפרסמה את שחרור התובע ממעצרו, באתר
32 "סרוגים" ובפורום בית-אל, שלטענת התובע מנה כ-400 איש באותו מועד. אמירות הנתבע
33 התמקדו בשלושה מסרים עיקריים: התובע הוא אנס ופדופיל, גם אם קשה להוכיח זאת,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 יש להזהיר את ילדי הישוב, לנוכח מנהג התובע להתרועע עם נערים צעירים ופתי מי
2 שמאמין שהחשדות שהועלו נגד התובע הם עלילה בלבד.
- 3 .23 התובע בסיכומיו, מתייחס למסר נוסף, שלטענתו, עלה בפרסום השלישי של הנתבע, הטענה
4 שהתובע העסיק עורך דין ויועץ תקשורת במטרה לשבש את החקירה. התובע מכחיש ששכר
5 יועץ תקשורת ושתפקיד עורך הדין להגן על לקוחו. טענות אלו הועלו רק בסיכומי התובע
6 ומהוות הרחבת חזית, ולכן דין טענת הנתבע להתקבל, מכיון שהתובע צירף תיעוד התגובות
7 בפורום בית-אל, הכולל ציטוט מלא של הפרסום השלישי בנספחי כתב תביעתו, אך בטענות
8 כתב התביעה, טען רק לסיפא של הפרסום ("שמרו על נפשות בניכם ובנותיכם").
- 9 .24 הנתבע כינה את התובע אנס ופדופיל בפרסום הראשון והשני ורמז על כך בפרסום הרביעי.
10 כינוי התובע נעשה במהלך חקירה משטרתית ולאחר שהפרקליטות חזרה בה מהצהרתה
11 להגשת כתב אישום נגד התובע. כינוי אדם אנס ופדופיל פוגע ביותר ואין חולק, שיש
12 בפרסום כדי להשפילו בעיני הבריות ולפגוע בו ובהערכה לה זוכה בעיני הציבור. ייחוס ביצוע
13 עבירה פלילית ושימוש בכינויים אלו, בא לעורר רגשות של שנאה ובוז נגד התובע וחורג
14 מגבולות חופש הביטוי, בגדר סעיף 1 לחוק ומהווה לשון הרע.
- 15 .25 לטענת הנתבע, גם אם אמירותיו מהוות לשון הרע, אין בהעלאתן לפורום בית-אל פרסום,
16 כי התובע לא הוכיח את מספר המנויים שם ושנחשפו לתגובותיו. דין הטענה להידחות.
17 פרסום לשון הרע הוא יסוד עיקרי בעוולה, שכן אין נענשים על דברים שבלב. בעוד שלפרסום
18 שבעל-פה, על התובע להוכיח שלשון הרע הגיעה לידיעת אדם נוסף זולת הנפגע, בפרסום
19 בכתב די שהאמירה עשויה היתה, להגיע לידיעת אדם אחר (סעיף 2(ב) לחוק). אף שאמירות
20 הנתבע פורסמו בפורום והינן אמירות בכתב, בנסיבות המקרה ניתן להוכיח חשיפת אדם
21 נוסף מעבר לנפגע לפרסומים, ללא קשר להיקף החשיפה. הנתבע פרסם את אמירותיו בשני
22 פורומים שונים, אתר "סרוגים" ופורום בית-אל. התובע צירף בתצהירו, את תגובות קוראי
23 הכתבה באתר "סרוגים" לכתבה, שכללו גם תגובות להודעת הנתבע (הודעה מיום 7.6.2017
24 בשעה 18:34 לתגובה 2, תגובה 7 ותגובה 10 בנספח ג' לתצהיר התובע). בנוסף, ביום
25 8.6.2017, כחצי שעה לאחר הפרסום החמישי של הנתבע, פנה מנהל פורום בית-אל לנתבע
26 בהודעה בפורום, בבקשה לחדול מלהגיב ולדון בפרטי החקירה והזהירו, שהתבטאותיו
27 עלולות להיחשב כפרסום לשון הרע (הודעה מיום 8.6.2017 בשעה 13:39 בנספח ה' לתצהיר
28 התובע). בתגובות קוראי אתר "סרוגים" ותגובת מנהל פורום בית-אל, מתקיימת הדרישה
29 לאדם נוסף מעבר לתובע-הנפגע, שנחשף לתגובות הנתבע. לפיכך, מהוות תגובות הנתבע
30 בפורום "פרסום" בהתאם לסעיף 2 לחוק ופרסומי הנתבע מהווים לשון הרע.
- 31 .26 לחלופין, גם אם לא היו מתפרסמות תגובות לאמירות הנתבע בפורום בית-אל ובאתר
32 סרוגים, אמירות הנתבע בפורומים אלו הינו פרסום. לא מן הנמנע שלפחות מספר חברים
33 נחשפו לאמירות הנתבע, אך לא לקחו חלק בדיון שהתקיים באתר סרוגים, בו קוראים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

1 ומשתמשים בתפוצה ארצית, והן פורום ישוב בית-אל, שנמצא בשימוש תושבי הישוב. בכל
2 הנוגע לנמנעים ולמספרם, אין חולק כי מדובר במספר גדול של נמנעים ומשכך, יש לקבל
3 את טענת התובע, שהפרסומים מהווים לשון הרע ויש לבחון את ההגנות להן טען הנתבע.

4 הגנת אמת הפרסום

5 .27. הנתבע טען, להגנות "אמת דיברתי", "תום הלב" ו"אמת לשעתה" אם ימצא שאמירותיו
6 מהוות לשון הרע. בהתאם להגנת אמת הפרסום, שבסעיף 14 לחוק, על הנתבע להוכיח שני
7 תנאים מצטברים. הראשון, שהפרסום היה אמת אובייקטיבית שאינה תלויה בהבנת
8 המפרסם. אם הפרסום היה שגוי, המפרסם לא ייחנה מההגנה, אף אם האמין בתום לב
9 שהפרסום אמיתי, או שגה בתום לב לחשוב שמדובר בפרסום אמיתי (ע"א 1104/00 אפל נ'
10 חסון, פ"ד נו(2) 607, להלן "עניין חסון"). השני, אם הפרסום תורם תרומה ציבורית יש
11 אינטרס חברתי להגן עליו, למרות שפוגעני ומהווה לשון הרע (רע"א 10520/03 בן גביר נ'
12 דנקנר, מיום 12.11.2006 להלן: "עניין בן גביר"). בעניינים בעלי משמעות ציבורית עדיף
13 גילוי האמת, גם אם יש בכך פגיעה בפרט שכלפיו מוטחים דברי ביזוי והשפלה. לא כך,
14 בפרסום אמיתי שאין בו ענין לציבור, או בפרסום שקרי שבו ענין לציבור (ע"א 89/04 נודלמן
15 נ' שרנסקי, מיום 4.8.2008). ככל שלשון הרע מייחסת לנפגע מעשים שהינם עבירה פלילית,
16 המפרסם נושא בנטל מוגבר להוכיח את אמיתות הפרסום (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות
17 בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב(3) 1, 40).

18 .28. בסעיף 14 לחוק מדובר ב"אמת משפטית", כלומר, מידת ההתאמה בין תוכן הפרסום לבין
19 המציאות האובייקטיבית, שמוכחת בראיות במשפט. משמעות הפרסום, נקבעת, לפי מבחן
20 אובייקטיבי של הקורא הסביר, והמובן נלמד מהמילים כפשוטן, או משתמע מהמילים או
21 מנסיבות חיצוניות (שנהר דיני לשון הרע 217-218 להלן: "שנהר"). יבחן, האם הטענות
22 בפרסומים, יכולות להיות נושא להגנת אמת הפרסום, וניתן להעריך בכלים משפטיים האם
23 הן אמת. אין מניעה לבחון אמיתות טענות עובדתיות ומורכב יותר לבחון טענות פרשניות
24 או הבעת דעה (תא (שלום-י-ם) 39798-02-19 משה צרפתי נ' חגי גורן, מיום 24.10.2022).
25 לכן נבחן האם הפרסומים מהווים עובדות (תיאור המציאות האובייקטיבית) או הבעת דעה
26 המבוססת על העובדות (תיאור עמדה סובייקטיבית ביחס למציאות מסוימת) (ע"א
27 9406/96 קאקיש נ' ביארס, פ"ד נג(3) 352, 358).

28 .29. מפרסם יכול להסתמך על הגנת אמת הפרסום, גם כשהפרסום מנוסח בדרך של הבעת דעה
29 בעניינים עובדתיים שניתן לאמתם (ע"א 7/79 הוצאת הספרים "החיים" נ' רשות השידור,
30 פ"ד לה(2) 365 להלן: "עניין הוצאת הספרים "החיים"). הגנת אמת הפרסום נועדה להגן
31 על ביטוי המהווה לשון הרע רק כשהוא אמת ויש עניין לציבור בפרסומו, ולכן תתייחס
32 לביטויים עובדתיים, להבדיל מביטויים שהם דעה, כי עשוי להתעורר קושי ממשי בסיווג
33 ביטוי שהוא דעה, לקטגוריות אובייקטיביות של 'אמת' או של 'שקר' (עניין דיין, בעמ' 859).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

30. לטענת התובע, אמירות ומסרי הנתבע, מבוססות על כך שהתובע אנס ופדופיל, באה לביטוי
1 באופן ישיר וברור בשתי אמירותיו הראשונות, ומהווה בסיס מנחה לאמירות הנוספות.
2 הנתבע הצהיר, שהעדיף את גרסת הקטינה לאירועים, לפיה, לטענתו, התובע אנס אותה
3 והזהיר את ההורים בשוב, לבל יאפשרו לילדיהם להתרועע עם התובע מאותה סיבה.
4 לטענת התובע, הקטינה חזרה בה מגרסתה, שנאנסה במועד מוקדם של החקירה והוא לא
5 הואשם באינוס, בניגוד לפרסומי הנתבע. מנגד, טען הנתבע, שהתובע הודה בקיום יחסי מין
6 עם הקטינה באחד מהדיונים בהארכת מעצרו. דין שתי הטענות להידחות.
7
31. אף שישנה תשתית לטענה, שהקטינה אמנם שינתה את גרסתה בשלב מוקדם של החקירה
8 (ש' 7-8 בעמ' 50 לנספח 1 לתצהיר הנתבע) הדבר לא השפיע על חקירת התובע בחשד לאינוס.
9 עמדת המשטרה מופיעה בעקביות בדיוני הארכות מעצר התובע, בהם נטען במפורש,
10 שהתובע נחקר בחשד לבעילה שלא בהסכמה חופשית (ש' 18-19 בעמ' 13, ש' 3-4 בעמ' 20
11 וש' 17-18 בעמ' 40 לנספח 1 לתצהיר הנתבע).
12
32. הנתבע טען, שהתובע הודה בקיום יחסי מין עם הקטינה, בהסתמך על טענת סנגורו בדיון
13 בהארכת מעצר התובע. ואולם, בפרוטוקול הדיון בהארכת מעצר התובע מיום 28.5.2017
14 עולה, שאמירה זו מהווה המשך לטיעוני הסנגור, שהופסקו עקב שאלת בית המשפט
15 ("מתנהל בין המתלוננת למשיב קשר מיני", ש' 1 בעמ' 19 לנספח 1 לתצהיר הנתבע).
16 מקריאת האמירה בהקשר עולה, שמדובר בחזרה חלקית על המשפט האחרון של סנגורו
17 בסיכומיו, שייחסה קשר מיני בין התובע לבין הקטינה, לגרסת המשטרה ("לפי הטענה של
18 המשטרה במשך שנתיים וחצי מתנהל קשר מיני בין המתלוננת למשיב" ש' 26-27 בעמ' 18
19 לנספח 1 לתצהיר הנתבע). טענת הנתבע, אף אינה עומדת במבחן המציאות, שכן אם התובע
20 היה מודה באישומים המיוחסים לו לא היה צורך בהמשך החקירה. לכן, נדחת טענת
21 הנתבע, שהתובע הודה בבית המשפט שקיים יחסי מין עם הקטינה.
22
33. לטענת התובע, האמירה שהוא אנס ופדופיל, לא היתה אמת במועד הפרסום שכן שעות
23 ספורות לפני פרסום תגובות הנתבע, הוא שוחרר ממעצר לאחר שבית המשפט מצא שאינו
24 מסוכן וחרף מפשע. דין טענה זו להידחות. התובע שוחרר בתנאים מגבילים, במסגרתם
25 הורחק מהישוב ונאסר עליו ליצור קשר עם אנשים אחרים המעורבים בפרשה ומשכך
26 מסוכנותו לא נשללה (ש' 24-25 בעמ' 40 לנספח 1 לתצהיר הנתבע). הרחקה זו בוטלה לאחר
27 שבוע, תוך מתן אפשרות למשטרה להגיש רשימת אנשים שהתובע יימנע מליצור קשר עימם
28 לשבוע נוסף (ש' 20-33 בעמ' 43 וש' 1-9 בעמ' 44 לנספח 1 לתצהיר הנתבע). עד למועד
29 שחרורו, היה התובע תחת חקירה בחשד, בין השאר, לאונס הקטינה ואין לראות בשחרורו
30 ממעצר, כל עוד מתקיימת חקירה, כהוכחה לחוסר מסוכנותו בעת שחרורו. גם ההחלטה
31 שלא להעמידו לדין, כ-8 חודשים לאחר שחרורו ממעצר, אינה מעידה על חוסר מסוכנותו
32 במועד שחרורו או על חפותו כטענתו (נספח א' לתצהיר התובע). אין בסגירת התיק בעילת
33

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 חוסר בראיות ולא העדר באשמה להעיד על העדר מסוכנותו במועד שחרורו, שכן אמיתות
2 פרסומי הנתבע נבחנת במועד פרסומם ולא במועד סגירת תיק החקירה.
- 3 .34 הנתבע לעומתו טען, שלא ידע על שחרור התובע ממעצר, בעת שפרסם תגובותיו, בהסתמך
4 על גרסת הקטינה, שלטענתו, נמצאה אמינה על ידי המשטרה, תוצאות בדיקת הפוליגרף,
5 ממנה עלה שהתובע משקר ופסיקות חוזרות לעניין מסוכנותו. טענות אלו מתקבלות בחלקן.
6 הנתבע פרסם את פרסומיו במהלך 22 השעות לאחר פרסום שחרור התובע ממעצר.
7 ישלדחות את טענת הנתבע, במהלך פרסום תגובותיו הראשונות, שלא ידע על שחרור התובע
8 ממעצר. הנתבע פרסם את תגובתו הראשונה לכתבה באתר "סרוגים" בה פורסם שחרור
9 התובע ממעצר ולכן חזקה שהיה מודע לתוכן הכתבה עליה הגיב. שאר טענות הנתבע, לעניין
10 ידיעתו בעת פרסום התגובות באתר "סרוגים" ופורום בית-אל מתקבלות.
- 11 .35 לטענת הנתבע, בעת פרסום אמירותיו, ידע שבית המשפט קבע שהתובע לכאורה מסוכן כבר
12 בדיון הארכת מעצרו הראשונה ושקביעה זו לא נסתרה עד לשחרורו ממעצר. כמו כן, גרסת
13 הקטינה, עליה הסתמך הנתבע, נתמכה גם בתוצאות בדיקת הפוליגרף. התובע לעומתו, דחה
14 את טענת הנתבע שידע את תוצאות בדיקת הפוליגרף בעת פרסום אמירותיו, אך סתר עצמו
15 כשטען, שתוצאות הבדיקה נודעו לנתבע רק בהליך גילוי המסמכים בתביעה, אולם העיד,
16 שמאמין שתוצאות הבדיקה הועברו לידיעת הקטינה ומשפחתה במהלך החקירה (שי' 16-22
17 בעמ' 31 לפרוטוקול מיום 15.5.2022, שי' 25-27 בעמ' 19 לפרוטוקול מיום 22.3.2022).
18 התובע לא הציג הסבר, מדוע לטענתו, הנתבע לא ידע על תוצאות הבדיקה בעת שפירסם,
19 למרות היותו קרוב משפחה של הקטינה. התובע טען, לחלופין, שגם אם היה הנתבע מודע
20 לתוצאות בדיקת הפוליגרף לא היו התוצאות אמת כי נפל פגם בעת ביצוע הבדיקה
21 ותוצאותיה היו שגויות, כפי שטען עוד במהלך החקירה ולכן לטענתו, הנתבע התבסס במועד
22 פרסום אמירותיו על מידע שגוי. טענה זו, נגד תוצאות בדיקת הפוליגרף, הועלתה בעלמא,
23 לאחר שהתובע לא פעל כנגד הבדיקה במשך כל השנים מאז ביצועה ולא ביצע בדיקה חוזרת
24 מטעמו, למרות שהצהיר על כך במהלך השנים. משכך, מתקבלת בחלקה טענת הנתבע, לפיה
25 ידיעתו שהתובע, אדם המהווה סיכון לכאורה לבני הנוער בישוב היתה אמת לשעתה. סכנה
26 זו לנערים והנערות בישוב מהווה בסיס לטענה לעניין ציבורי בפרסומיו.
- 27 .36 היסוד הראשון של ההגנה, משווה בין הפרסום לבין המציאות העובדתית. השאלה האם
28 המציאות העובדתית היא שהתובע תקף מינית את הקטינה. לצורך קביעת המציאות
29 העובדתית, יש צורך להתחקות אחר שני מרכיבים: העובדות והפרשנות שיש לתת להם,
30 הדבר נדרש ביתר שאת, שכן הפרסום הנדון טומן בחובו מטען ערכי שלילי והעובדות טעונות
31 פרשנות כדי להגיע למסקנה אם המציאות העובדתית חופפת לפרסום. בנוגע לטענת התובע,
32 שהקטינה נפלה קורבן למעשים מיניים שביצע גורם אחר שניצל ופגע בה, שאינו עוד בחיים
33 לאחר שהתאבד במהלך הדיון בתביעה, במסגרת הליך זה אין להכריע בשאלת אמיתות
34 גרסת הקטינה או בזהות הפוגע בה. הנדבך העובדתי בענייננו, הוא החשד שהתובע ביצע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

1 עבירת מין בקטינה, נחקר במשטרה וביצוע העבירות היה שנוי במחלוקת בעת הפרסום.
 2 לצורך בחינת רכיב "האמת" בפרסום, יש לבחון את הפרסום בכללותו, על מה שיש ושאיך
 3 בו. מצד אחד, יש לבחון שמא נעדרים מהפרסום פרטים המשנים את הרושם הכללי
 4 המתקבל מהפרסום ומצד שני, לבחון שאין בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים (שנהר,
 5 בעמ' 223-221). "בחינת האמת אין משמעותה כי לא כל פער בין העובדות העולות מן
 6 הפרסום לבין האמת המשפטית יוביל למסקנה כי לא נתקיים התנאי של אמיתות הפרסום"
 7 (ע"א 844/12 מולקנדוב נ' פרוש, מיום 22.2.2017). סעיף 14 קובע, שההגנה לא תישלל רק
 8 בשל העובדה שלא הוכחה אמיתות "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש" (עניין פלוני). לכן,
 9 די בכך שהמשמעות והתוכן הכללי של הפרסום תואמים את המציאות (שנהר, עמ' 220).

10 משמעות הפרסום נקבעת לפי מבחן אובייקטיבי, לפי המובן הטבעי והרגיל של המילים
 11 בעיני הקורא הסביר (שנהר, עמ' 217) או ממשמעותו המסתברת בנסיבות העניין (עניין בן
 12 גביר). אף אם ישנו קושי לקבוע כממצא עובדתי כי העובדות שנכללות בפרסום הן אמת,
 13 הרי שיתר הביטויים המופיעים בפרסומים הם בגדר פרשנות או הבעת דעה של הנתבע
 14 המתבססת על העובדות. כאמור, בנוגע לביטויים שהם דעה, עשוי להתעורר קושי של ממש
 15 בסיווג לקטגוריות אובייקטיביות של 'אמת' או של 'שקר'. בנסיבות אלו, המשמעות
 16 המסתברת של פרסומי הנתבע בהקשרם למתואר בכתבה ולמידע שהעבירה לו המשפחה
 17 בנוגע לחקירה, מתיישבת עם המציאות העובדתית.

עניין ציבורי בפרסום העובדות שהוכחו כאמת

18

19 38. בכדי ליהנות מהגנת אמת הפרסום, על הנתבע להוכיח, פרט לאמיתות הפרסום, כי היה
 20 עניין ציבורי בפרסום, שמשקף "היבט ערכי הנקבע על פי מדיניות שיפוטית בזמן ובמקום
 21 נתון" והוא "עניין נורמטיבי בעל מימד אובייקטיבי, הנגזר במידה רבה מתפיסות מקובלות
 22 בחברה" (עניין בן גביר). בנסיבות התובענה, יש לקבוע, כי היה עניין ציבורי בפרסום. מדובר
 23 בפרסום שביצע הנתבע כבן משפחה המתגורר בישוב. הפרסום התייחס להתנהלות התובע
 24 שהנתבע היה מודע לה ולכן, החלקים העובדתיים בפרסום חוסים תחת הגנת אמת הפרסום.

25 39. עניין ציבורי בפרסום בוחן אם ישנם יתרונות לציבור, שמצדיקים את הפרסום, למרות לשון
 26 הרע (שנהר, עמ' 215). קיום אינטרס ציבורי בפרסום, הוא עניין נורמטיבי אובייקטיבי,
 27 בנסיבות כל מקרה (ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה פ"ד מח(3) 808). נבחן האם
 28 העניין הציבורי בפרסום המצדיק פגיעה בפרטיות אדם בפרסום, הינו עניין שיש לציבור
 29 תועלת בדיעתו, לגיבוש דעה בעניינים ציבוריים ושיפור אורחות חייו (עניין פלוני). נבחן
 30 האם הייתה הצדקה למסירת המידע למי שאליו הועבר (ע"פ (מחוזי ת"א) 2078/87 חברת
 31 אהליאב בע"מ נ' חברת תעשיות איירמק (1975) בע"מ, פ"ד תשי"ן (ב) 235). השאלה אם
 32 היה בפרסום עניין ציבורי, מוכרעת במציאת האיזון בין האינטרס של הפרט במניעת פרסום
 33 פרטים פוגעים אך נכונים אודותיו ואינטרס זכות הציבור לדעת וחופש הביטוי. בפרסום
 34 דברי הנתבע עניין ציבורי במובן סע' 14 לחוק, אף שאינו נובע באופן מובהק ממאפייני

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

1 התובע, שאינו איש ציבור במלוא מובן המילה, למרות שטוען שמעורב בפעילות פוליטית
 2 מקומית. העניין הציבורי קשור בפרסום ובתכניו, בזיקה להיבטים חברתיים ונוספים, הנוגע
 3 לקשריו עם בני נוער, שאינם במחלוקת. על רקע זה לא ניתן להתעלם מחווייתו
 4 הסובייקטיבית של הנתבע שהינו קרוב משפחה של הקטינה ומכיון שהפרסום נוגע לחשד
 5 לביצוע עבירה פלילית יגבר האינטרס הציבורי שבפרסום (תא (שלום-קריות) 18-05-43377
 6 **יצחק ברבי נ' שלומית פריבר**, מיום 10.3.2020).

הגנת תום הלב

- 7
- 8 .40 הגנת תום הלב שבסעיף 15 לחוק, לא שמה דגש על אמיתת הפרסום אלא שנעשה בתום לב
 9 ומוותנית בשני תנאים מצטברים. הראשון, שהנתבע פרסם את הפרסום בתום לב והשני,
 10 שהפרסום נעשה באחת מהחלופות בסעיף 15 לחוק, המשקפות אינטרסים שראויים להגנה,
 11 בהן נקבע שהפרסום יהא מוצדק, גם אם לא הוכח שהיה אמת ובתנאי שנעשה בתום לב.
- 12 .41 תנאי ראשון להגנת תום הלב, שהפרסום יבוצע בתום לב, השונה בכל חלופה בסעיף 15,
 13 ונחלק למאפיינים עובדתיים הנוגעים להתנהגות המפרסם טרם הפרסום ולפרסום
 14 ולמאפיינים הנוגעים למצב הנפשי של המפרסם, המתייחסים למניעי הפרסום ולמידה שבה
 15 המפרסם האמין באמיתות הפרסום. הנטל להוכיח תום לב מוטל על המפרסם הנתבע.
- 16 .42 סעיף 16 לחוק, קובע חזקות לפרסום בתום לב או בחוסר תום לב. סעיף 16(א) לחוק קובע
 17 שני תנאים בהתקיימם קמה חזקה שהפרסום בוצע בתום לב: הראשון, אם הנתבע הוכיח,
 18 שביצע את הפרסום באחת הנסיבות שבסעיף 15 לחוק, והשני, אם הנתבע הוכיח, שהפרסום
 19 לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות. סעיף 16(ב) לחוק קובע שלושה מצבים שבהתקיים
 20 אחד מהם חזקה שהפרסום נעשה שלא בתום לב: האחד, כשהדבר שפורסם לא היה אמת
 21 והנתבע לא האמין באמיתותו; השני, כשהפרסום לא היה אמת והנתבע לא נקט אמצעים
 22 סבירים להיווכח אם הוא אמת אם לא לפני הפרסום; והשלישי, אם הנתבע התכוון בפרסום
 23 לפגוע במידה גדולה יותר משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים בסעיף 15 לחוק.
- 24 .43 כאמור, הנתבע טען שמתקיימות בעניינו שתי חלופות. הראשונה, בהתאם לסעיף 15(2),
 25 שהיחסים בינו לבין האנשים שאליהם הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית
 26 או חברתית לפרסם את הרשומה. השנייה, בהתאם לסעיף 15(4) לחוק, להגנתן הבעת דעה
 27 על מעשי התובע לאור מעמדו הפוליטי-ציבורי.
- 28 .44 התובע מיקד טענותיו בהתקיימות תנאי בסעיף 15 רישא לחוק, בשאלה אם הנתבע פעל
 29 בתום לב. בפרט, טען התובע, שהפרסום חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין באופן ששולל
 30 את חזקת תום הלב לפי סעיף 16(א) לחוק. לטענתו, הפרסום מייחס לו עבירות מין בקטינה,
 31 ואינו מוגן בהגנת תום הלב, כי האמירות כוללות מסקנות או פרשנות שאינן מוגנות בחוק.
- 32 .45 בכדי לבחון האם הנתבע הוכיח תום לב, יש לבחון מאפיינים התנהגותיים ונפשיים. עדות
 33 הנתבע היתה מהימנה, שהיה מחויב להתריע בכדי להפסיק את התנהלותו הפוגענית של

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 התובע. הנתבע האמין בטענה זו וסבר בכנות שעליו לפרסם אזהרה לציבור (חקירה ואף
2 העמדה לדין אדם בשל מעשים שנזכרים בפרסום אינה שוללת חובה לפרסם כאמור בסעיף
3 15(2) לחוק; שנהר, בעמ' 284). לכן, הנתבע עמד בנטל להוכיח תום הלב בסעיף 15 לחוק.
- 4 כאמור, לצד הוראת תום הלב הכללית בסעיף 15 רישא לחוק, סעיף 16 לחוק מוסיף וקובע .46
5 חזקות שמשפיעות על נטל ההוכחה ומהוות סימנים נוספים לתום לב או העדרו. לא
6 התקיימו הנסיבות המפורטות בסעיף 16(ב) לחוק, שנטל הוכחתן על התובע, ובהתקיים
7 אחת מהן, נשלל תום הלב של הנתבע. סעיפים 16(ב)(1)-(2) לחוק, מתייחסים לשאלת
8 אמיתות הפרסום וקובעים שתום הלב יישלל אם הדבר שפורסם לא היה אמת והמפרסם
9 לא האמין באמיתותו או לא נקט אמצעים סבירים להיווכח אם הוא אמת אם לאו. כפי
10 שנקבע, הפרסומים הוכחו כאמת לשעתה ובהקשר לכתוב בכתבה והנתבע האמין
11 באמיתותן, על יסוד עדכון המשפחה והמשטרה. עובדות אלה הן היסוד המכונן של
12 הפרסומים. בנוסף, יש לדחות את טענת התובע, להחלת סעיף 16(ב)(3) לחוק, שהנתבע
13 התכוון בפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים מכוח סעיף
14 15 לחוק. כוונתו הסובייקטיבית של הנתבע, הייתה לפעול מתוך רצון למנוע פגיעה
15 בקטינים, ולא מתוך רצון לפגוע בתובע. יש לקבוע שהנתבע האמין שמפרסם את הפרסומים
16 בכדי להזהיר את הציבור, מהתנהגות שאותה ראה כפוגענית. לאור האמור, לא הוכחה
17 החזקה שהפרסום בוצע שלא בתום לב.
- 18 בנוגע לדרישה בסעיף 16(א) לפיה הפרסום לא חרג מגדר הסביר בנסיבות העניין, נקבע, כי .47
19 הסבירות תלויה בנסיבות העניין לפי הערכים המתנגשים באותן נסיבות ובהערכת הסבירות
20 יש לבחון את "מידתה ואיכותה של הפגיעה, על רקע נסיבות המקרה, והערכה נורמטיבית
21 האם הפגיעה ראויה להגנה" תוך מתן הדעת "להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת
22 הפרסום, ולאחריו" (עניין בן גביר). בנסיבות העניין, יש לקבוע, שהפרסום לא חרג מתחום
23 הסביר, לאחר בחינת לשון הפרסום, האם לא ניתן היה להשיג את מטרת הפרסום בדרך
24 פוגענית פחות, ובחינת נמעני הפרסום. אף שניתן היה לכתוב את הפרסומים בדרך אחרת,
25 האופן שבו נכתבו אינו חורג מגדר הסביר באופן שיהיה בו כדי לשלול את תום לב הנתבע.
26 אי-חריגה מתחום הסביר אין משמעה בהכרח, פרסום הגרסה ההגיונית ביותר (ע"א 723/74
27 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 307) ובלבד
28 שהפרסום לא יחרוג בנוסחו ובזיקתו לאירועים עליהם מתבסס, מכל קשר הגיוני אפשרי
29 עם הנתונים, כפי שהיה במקרה דנא. הטענות העובדתיות ביסוד הפרסומים היו נכונות
30 ועליהן בוססו האמירות שכתב הנתבע. גם אם המשך הפרסום משקף את הפרשנות
31 הסובייקטיבית של הנתבע לדברים, הרי שזו מתבססת על האמור בראשיתו, והיא מובנת
32 לקורא כפרשנות אישית. גם לכך משקל בהערכת סבירות הפרסום ותום לב הנתבע.
- 33 הגנת תום הלב נועדה להגן על פרסומים שאינם אמת, אחרת, היו מוגנים בהגנת אמת .48
34 הפרסום. בנסיבות שבהן הפרסום אינו אמת בעיקרו, אחת התכליות ביסוד הדרישה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 לסבירות הפרסום היא לצמצם את הפגיעה בנפגע מהפרסום השקרי. אף אם ישנו קושי
2 לקבוע כממצא עובדתי כי העובדות שנכללות בפרסום הן אמת, הרי שיתר הביטויים
3 המופיעים בפרסומים הם בגדר פרשנות או הבעת דעת הנתבע המתבססת על העובדות.
4 משכך, נבחנת הסבירות בהתחשב בכך שהפרסום מבוסס על נתוני אמת, שמקריין על הערכת
5 תום לב המפרסם.
- 6 יש לדחות את טענת התובע, שמיקד טענותיו בכך שמהפרסומים עולה כי הוא עבריין מין,
7 ולכן, לטענתו הפרסומים אינם מוגנים תחת הגנת אמת הפרסום או תום הלב. מעיון
8 בפרסומים בכללותם עולה, שהקורא הסביר יתרשם מההקשר של חקירת התובע שטרם
9 הסתיימה בנוגע לטענות עובדתיות, והחלקים האחרים הם דעת הנתבע, שניתן להסכים או
10 להתנגד לה, כפי שעלה מהתגובות לאחר הפרסום. למקרא הכתבה והפרסום יהיו קוראים
11 שיגיעו למסקנה דומה או שונה משל הנתבע ואין הכרח, שההשקפה המובעת בפרסום תהיה
12 המסקנה הבלעדית שניתן להסיק מהנסיבות. גם אם קורא סביר לא היה מגיע למסקנת
13 הנתבע, אין בכך בלבד כדי לשלול את סבירות הפרסום.
- 14 ברור לקורא הסביר שפרסומי הנתבע הם פרשנות אישית והבעת עמדה של הנתבע. הטענות
15 המתייחסות אל התובע, מערבות יסודות עובדתיים עם הבעת דעה, ולכן, מתעורר קושי
16 לקבוע כי אם הן אמת או שקר (עניין הוצאת הספרים "החיים", בעמ' 369) והן מוגנות
17 בהגנת תום הלב. מהאמור עולה, שהפרסומים לא חרגו מגבולות הסביר, באופן ששלל את
18 תום לב הנתבע. משכך, עומדת לנתבע הגנת תום הלב בנוגע לפרסומים בכללותם ובפרט
19 ביחס לחלקים שאינם מוגנים בגדר הגנת אמת הפרסום. אין חולק שהתובע נפגע מהפרסום,
20 ואולם, משמעות הגנות בחוק שפרסום מסוים יהיה מוגן, גם כשמהווה לשון הרע.
- 21 יסוד העניין הציבורי בפרסום, מספק הגנה לנתבע, במקרים בהם הפרסום גם אם מהווה
22 לשון הרע, מכיל פרטים שיש לפרסמם מטעמים של הגנה על הציבור או חשיפת הציבור
23 למידע על דמויות ציבוריות. לאופי מעמדו הציבורי של התובע ישנו חשיבות מהותית באיזון
24 האינטרסים, שכן דמויות ציבוריות חשופות מעצם מעמדן לסיכונים לשמן הטוב במסגרת
25 ביקורות עליהן ועל פועלן (ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 863). יש לקבל את
26 טענת הנתבע, שעל בסיס הגדרת התובע את עצמו, כאופוזיציה לראשות המועצה, יש לראות
27 בו דמות ציבורית. כבעניין בדיקת הפוליגרף, גם בעניין זה, סתר עצמו התובע כשטען,
28 שפרסומי הנתבע היו מבוססים על שיקולים פוליטיים לנוכח מעמדו הציבורי, כאופוזיציה
29 לנתבע, אך טען בסיכומיו לעניין "אמת לשעתה" שאינו משמש בתפקיד ציבורי ולכן אין
30 עניין לציבור (סעיף 67 לסיכומי התובע).
- 31 כחלק מפעילותו בישוב, העיד התובע שנוהג לסייע באופן התנדבותי לבני נוער בישוב.
32 פעולות התנדבותיות אלו, נעשו לעיתים קרובות בידיעה חלקית בלבד של חלק מהורי בני
33 הנוער וללא הכשרה לתובע לטיפול באוכלוסיות נוער או הנחיה או פיקוח של רשויות
34 הרווחה בישוב (ש' 2-26 בעמ' 12 וש' 13-20 בעמ' 14 לפרוטוקול מיום 22.3.2022). הנתבע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

- 1 פרסם את אמירותיו ביממה לאחר שחרור התובע בתנאים, לנוכח העדר פיקוח על מפגשי
 2 התובע עם בני הנוער ולאחר שבועיים, בהם נפסק מספר פעמים, שלפי גרסת הקטינה,
 3 לתובע מסוכנות לכאורה ובידיעה שבדיקת הפוליגרף תמכה בגרסתה. משכך, מתקבלת
 4 טענת הנתבע, שפרסומיו באו להזהיר את תושבי הישוב על מידת מסוכנות התובע, כפי
 5 שנתפסה באותו זמן. טענה זו מתקבלת בעיקר לנוכח הסמיכות בזמן בין שחרור התובע
 6 בתנאים לבין מועד פרסומי הנתבע, שכן טענות הנתבע למסוכנות התובע עשויות לא היו
 7 להתקבל, לו היו מתפרסמות פרק זמן ארוך לאחר מכן.
- 8 באשר לטענת התובע, שהחובה המוסרית וחברתית לפרסם אזהרות המוגנת מכח סעיף
 9 15(2) לחוק חלה על עיתונאים בלבד, יישום זה אינו בלעדי. ההלכה הפסוקה קובעת, שסעיף
 10 15(2) לחוק אינו מוגבל לחובה עיתונאית בלבד ובמקרים של עניין ציבורי משמעותי
 11 בפרסום, תחול החובה גם על מפרסם שאינו עיתונאי (עניין דין). פרסומי הנתבע נעשו בכדי
 12 להגן על בני הנוער הקטינים בישוב, שמפאת גילם בעלי יכולות מוגבלות להתגונן מגורמים
 13 המנסים לנצלם. לפיכך, בהינתן המידע שהיה לנתבע במועד פרסום אמירותיו, מתקבלת
 14 טענת התובע לעניין ציבורי משמעותי בפרסום, עקב היותו עניין שיש לציבור תועלת בידיעה
 15 לגביו, לשם שיפור אורחות חייו (עניין חסון בעמ' 621). כן מתקבלת טענת הנתבע מכח סעיף
 16 15(4) לחוק, לפיו הפרסום היווה הבעת דעה על אישיות ציבורית, לאור הגדרת התובע עצמו.
- 17 יש לדחות את טענת התובע, שהגנת תום הלב אינה עומדת, כיון שמקיים את כל חזקות
 18 חוסר תום הלב המנויות בסעיף 16(ב) לחוק. לטענתו, פרסומי התובע לא היו אמת והתובע
 19 לא האמין באמיתותם או נקט באמצעים סבירים להיווכח אם הם אמת. בנוסף, הפרסום
 20 פגע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים בסעיף 15.
- 21 כאמור בדיון בהגנת אמת בפרסום מכח סעיף 14 לחוק, פרסומי הנתבע היו מבוססים על
 22 אמת לשעתה, אך גם לו היתה מתקבלת טענת התובע, שפרסומי הנתבע לא היו מבוססים
 23 על אמת, דין טענותיו להידחות. התובע טען, שהנתבע לא האמין באמיתות פרסומיו שנעשו
 24 במטרה להחליש את מעמד התובע מבחינה פוליטית בישוב ולהסיט את האשם מגורם אחר
 25 בפרשה. התובע לא הוכיח שמעמדו הפוליטי בישוב נפגע ובתגובות בפורום ניכר שהיו לו
 26 מספר מליצי יושר שהגנו על שמו למרות הפרסומים (כתגובה לפרסומו הראשון של הנתבע
 27 באתר סרוגים מיום 8.6.2017 בשעה 18:34 בנספח א' לתצהיר התובע).
- 28 גם טענת התובע, לפגיעה גדולה מהסביר בפרסומי הנתבע נדחית. פרסומי הנתבע נעשו
 29 לאחר שערעור התובע בבית המשפט העליון נגד פרסום זהותו נדחה ונועדו להגן על
 30 אוכלוסיה בסיכון, לאחר שזהות התובע והחשדות נגדו נבחנו למול זכותו לפרטיות (רע"פ
 31 4409/17 הדר גרני נ' משטרת ישראל מחוז ש"י מיום 1.6.2017). הנתבע פרסם את פרסומיו
 32 בהתבסס על מידע, העומד, בין השאר, גם בדרישת נקיטה באמצעים סבירים לביסוס
 33 אמיתות הפרסומים. לאור זאת, נהנים הפרסומים מהגנת תום הלב.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 76653-07-19 גרני נ' ברוכי

סוף דבר

1
2 פרסום באינטרנט, בפורומים וברשתות חברתיות מעלה סוגיות חברתיות, ערכיות
3 ומשפטיות. האמצעים הטכנולוגיים מאפשרים חופש ביטוי נרחב, מעבר לאמצעי התקשורת
4 המסורתיים ועשוייה להיות לכך תועלת חברתית רבה אך מנגד, לפגיעה בזכויות לכבוד
5 האדם ולפרטיות עקב כמות גדולה של נמענים שעלולים להיחשף לכל פרסום. האיזון שבין
6 הערכים השונים שחוק איסור לשון הרע מגן עליהם נקבע בחוק ובפסיקה, וחל ביחס
7 לפרסומים כאלה, כשם שחל ביחס לפרסום "מסורתי" (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו
8 מיום 15.4.2018). נקודת האיזון עשויה להשתנות, בהתאם לנסיבות כל מקרה, לרבות
9 הפלטפורמה שבה בוצע הפרסום (תא (שלום-י-ס) 39798-02-19 משה צרפתי נ' חגי גורן,
10 מיום 24.10.2022). במקרה דנא, דין התביעה להידחות, כי בבחינת מכלול נסיבות העניין,
11 מוגן הפרסום בחוק למרות הפגיעה בתובע, בשל עניין ציבורי בפרסומים בכללותם, החוסים
12 תחת הגנת תום הלב. בהקשר זה, יש לתת משקל לכך שהנתבע פרסם בעת החקירה מתוך
13 תחושת חובה מוסרית וחברתית להתריע ולהגן על קטינים בישוב. הפרסום בכללותו, שכולל
14 אמירות שבגדר הבעת דעה, לא חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין.

15 אף אם ניתן היה לנסח את הדברים בלשון מתונה יותר, הפרשנות והבעת הדעה מתייחסות
16 לטענות עובדתיות, שכאמור הקשרן הוכח כנכון וקיימו את יסודות הגנות אמת הפרסום
17 ותום לב. הפלטפורמה שנבחרה לפרסום היא בעלת היבטים שאין בהם לשנות את המסקנה,
18 שבנסיבות המקרה הנתבע זוכה להגנת החוק, שכן מבט מעל להליך מותר קושי בתוצאה
19 לפיה לתובע יוענק סעד. הכתוב בפרסומים מהווה לשון הרע, שכן באמירתם יש כדי לפגוע
20 לבזות ולהשפיל את התובע ועם זאת, הצליח הנתבע להוכיח שחלולת הגנת האמת בפרסום
21 ותום הלב ומשכך, דין התביעה להידחות.

22 לאור האמור, דין התביעה להידחות. התובע יישא בהוצאות ושכר טרחת עו"ד הנתבע
23 בסכום כולל של 20,000 ש"ח.

24
25 ניתן היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

מירית פורר
מירית פורר, שופטת

27
28